

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0017

Alueelliset merkit

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 alueellisista merkeistä: kohti maaseututalouden parhaita käytänteitä (2013/2098(INI))

(2016/C 482/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 174 artiklan ja sitä seuraavat artikkelit, joissa vahvistetaan taloudellista, alueellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskeva tavoite ja määritellään rakenteelliset rahoitusvälineet sen saavuttamiseksi,
  - ottaa huomioon SEUT:n 39 artiklan, jossa asetetaan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet,
  - ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0456/2013),
- A. katsoo, että alueellisen kehittämisen merkitys on kasvanut viime vuosina, mikä johtuu erityisesti Lissabonin sopimukseen sisällytetystä aiempaa selkeämmästä maininnasta;
- B. ottaa huomioon, että maaseudun kehittämistä koskeva unionin politiikka, YMP:n toinen pilari, vakiinnutettiin Agenda 2000 -ohjelman uudistuksen yhteydessä; ottaa huomioon, että maaseudun kehittämissä politiikasta tehtiin tässä uudistuksessa sosiaalista rakennepolitiikkaa pidemmälle ulottuva maatalouden markkinapolitiikkaa täydentävä kokonaisuus;
- C. toteaa, että aluepolitiikkaa koskevassa tulevassa puiteasetuksessa jäsenvaltioita kehoitetaan ottamaan käyttöön yhtenäinen suunnittelu ja ohjelmointi, sillä näin Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston, koheesiorahaston ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston) monivuotisten ohjelmien keskinäistä johdonmukaisuutta voidaan lisätä käyttämällä yhteistä strategiakehystä, jolla vältetään päällekkäistä rahoitusta ja päällekkäisiä aloitteita ja pyritään saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ja joka on vahvistettu jäsenvaltioiden yhteistyössä taloudellisten ja sosiaalisten kumppaneiden sekä kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa laatimassa kumppanuussopimuksessa; katsoo, että erityisesti maaseutualueiden alueellista kehittämistä koskevien toimien ja aloitteiden olisi näin ollen oltava osa globaalia ja monialaista lähestymistapaa;
- D. toteaa, että kaupungin ja maaseudun raja hämärtyy entisestään ja kaupunkien reuna-alueiden maatalous valtaa yhä enemmän alaa; pitää tärkeänä, että myös aluepolitiikkaa maaseudun kehittämissä politiikkana täydentävänä politiikkana suunnataan kohti maaseutualueita, jotta voidaan tukea siellä toteutettavia innovointi- ja kehityshankkeita;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- E. katsoo, että voimassa olevalla maaseudun kehittämistä koskevalla asetuksella jäsenvaltioiden käyttöön annetut maaseudun kehittämismahdollisuudet tarjoavat jäsenvaltioille ja niiden alueille monia kehittämismahdollisuuksia, ja katsoo, ettei nykyisissä maaseudun kehittämissuunnitelmissa hyödynnetä näitä voimavaroja riittävästi talousarvion määrärahojen puutteen vuoksi;
- F. toteaa, että asetuksella maaseudun kehittämistä koskevasta ohjelmakaudesta 2014–2020 laajennetaan jäsenvaltioiden käytössä olevien toimien tarjontaa ja etenkin laadukkaiden elintarvikkeiden tuotantoon tähtäviä tukitoimia, alueellisten toimijoiden yhteistyötoimia, jotta kaikkia voimavaroja voidaan hyödyntää laadukkaiden tuotteiden ja palvelujen muodossa, tuottajaorganisaatioiden vahvistamista sekä innovointiin ja talouden monipuolistamiseen maaseutualueilla tähtäviä toimia;
- G. toteaa, että alkutuottajien ottaminen paremmin mukaan elintarvikkeketjuun laatu- ja ympäristöjärjestelmien, paikallismarkkinoiden menekinedistämistoimien ja lyhyiden toimitusketjujen avulla määriteltiin maaseudun kehittämisen ensisijaisiksi tavoitteiksi vuosiksi 2014–2020;
- H. katsoo, että kun on kyse maaseudun kehittämisestä, Leader-toimintalinja sisältää parhaiten yhteistyöajatuksen, joka kattaa monet eri toimijat viemättä kuitenkaan keskeistä huomiota maataloudelta; katsoo, että asianomaiset toimijat voisivat pyrkiä toteuttamaan yhteistyössä alakohtaisen alueellisen hankkeen siten, että tietyn homogeenisen alueen erityispiirteitä ja parhaita käytänteitä korostetaan;
- I. toteaa, että olisi jätettävä jäsenvaltioiden harkinnan varaan, millaisia järjestelyjä ja tukityyppejä maaseudun kehittämissuunnitelmien yhteydessä sovelletaan, jos ne valitsevat alueellisen ohjelmasuunnittelun; katsoo, että jäsenvaltiot pystyvät parhaiten määrittelemään kyseisten ohjelmien kansalliset ja alueelliset painopisteet;
- J. katsoo, että voidaan käyttää menetelmiä, jotka mahdollistavat yhteisten linjausten avulla kaikkien julkisten ja yksityisten toimijoiden aktiivisuuden ja osallistumisen riippumatta siitä, millä tasolla ne osallistuvat toimintaan, jotta voidaan kehittää yhteistyötä monilla eri aloilla ja hyödyntää kunkin alueen potentiaalia yhteisen hankkeen puitteissa; katsoo, että tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota paikallista kehittämistä tukevien yhdistysten, tuottajajärjestöjen ja osuustoiminnan rooliin, sillä ne voivat toimia etuoikeutettuina kumppaneina paikallisille, alueellisille, kansallisille ja kansainvälisille markkinoille pääsystä;
- K. toteaa, että menestyksellä ja kattavilla maaseudun kehittämissuunnitelmissa voi olla konkreettinen myönteinen vaikutus työllisyysasteeseen ja maaseutualueiden yritysten kilpailukykyyn ja ne voivat siten osaltaan vähentää työttömyysriskiä tai pienistä tuloista johtuvaa äärimmäisen köyhyyden riskiä maaseudulla;
- L. katsoo, että alueellisen huippuosaamisen merkeillä voidaan parantaa aluetalouksien kestokykyä ja edistää niiden kehittämistä erityisesti haavoittuvimmilla alueilla, vuoristoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla koordinoimalla toisiinsa kiinteästi kytköksissä olevia laadukkaita palveluja ja tuotteita (elintarvikkeet ja muut tuotteet), ja toteaa, että nämä tuotteet ja palvelut edustavat keskeisesti kunkin alueen erityispiirteitä ja etenkin sen perintöä (historiallista ja maantieteellistä perintöä sekä kulttuuriperintöä); toteaa, että nämä tuote- ja palvelukokonaisuudet ovat ainutlaatuisia ja tuottavat tuloja aluetasolla ja avaavat uusia taloudellisia mahdollisuuksia paikallisilla ja kansainvälisillä markkinoilla; toteaa lisäksi, että ne voivat toimia kokoavana tekijänä alueiden edistämisessä matkailukohteina; toteaa, että alueellisten merkkien avulla pyritään tunnistamaan ne alueet, jotka ovat työskennelleet yhdessä yhteisten kumppanuuksien ja synergioiden luomiseksi hyödyntääkseen voimavarojaan pitkällä aikavälillä, kannustaakseen paikallisia ja alueellisia tuottajia ja vauhdittaakseen talouskasvuun, mikä on elintärkeää maaseudun elämänlaadun sekä maaseutu- ja kaupunkialueiden tasapainoisen kehityksen kannalta; toteaa, että näitä merkkejä ei pitäisi sekoittaa elintarvikkeiden laatumerkintöihin (suojattu alkuperänimitys (SAN)), suojattu maantieteellinen merkintä (SMM) ja aito perinteinen tuote (APT)), jotka eivät suinkaan ole yhteensopimattomia alueellisten merkkien kanssa vaan päinvastoin täydentävät niitä; katsoo, että niiden on osaltaan edistettävä näiden järjestelmien käyttöä sekä EU:n sisällä että sen ulkopuolella ja autettava parantamaan maaseututalouksien kilpailukykyä ja samalla tarjoamaan työllistymismahdollisuuksia;
- M. katsoo, että suojattua alkuperänimitystä (SAN) ja suojattua maantieteellistä merkintää (SMM) koskeva järjestelmä on tehokas ja edistää osaltaan maaseudun ja alueiden kehitystä, kun sillä luodaan ja jaetaan lisäarvoa, saadaan aikaan tuottajien ja kaikkien asianomaisten tahojen yhteistoimintaa sekä edistetään kyseisten alueiden näkyvyyttä paikallisilla, alueellisilla ja kansainvälisillä markkinoilla; katsoo, että alueelliset merkit eivät saisi koskaan korvata eivätkä mitenkään vaarantaa SAN- ja SMM-järjestelmää;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- N. katsoo, että kannustamalla ja tukemalla alkutuotannon ja palvelualan välistä alueellista ja paikallista synergiaa voitaisiin taata EU:n maatalous- ja matkailualan kestävä kehitys;
- O. katsoo, että on luotava ja otettava käyttöön tehokkaita markkinointivälineitä, joiden avulla voidaan vahvistaa paikallisten tuotteiden kilpailukykyä, rohkaista paikallisia tuottajia sekä myötävaikuttaa myös muuhun kuin maatalouteen perustuvan alueellisen identiteetin kehittämiseen;
1. pitää myönteisenä unionin alueellisen kehittämisen yhtenäistä linjausta, josta on säädetty rahastojen yhteistä strategiakehystä koskevassa asetuksessa; panee merkille unionin eri rahastojen keskinäisen koordinoinnin ja yhtenäisyyden tarpeen, jotta alueellinen kehittäminen voidaan toteuttaa yhdenmukaisesti, kestävästi ja tasapainoisesti;
  2. huomauttaa, että alueellinen kehittäminen sisältyy yksiselitteisesti YMP:n tavoitteisiin ja täydentää kahta muuta tavoitetta, joita ovat elintarviketurva ja luonnonvarojen kestävä hallinta sekä ilmaston lämpenemisen torjuminen;
  3. painottaa, että maatalousalueilla on monimuotoinen rooli, joka ei rajoitu pelkästään maatalouden kehittämiseen vaan liittyy myös muuhun taloudelliseen ja sosiaaliseen toimintaan ja jonka perustana ovat paikallisten valmiuksien rakentaminen, taitojen ja osaamisen kehittäminen sekä panostaminen siihen, että kaikki paikalliset voimavarat sekä arvokkaat ja piilevät mahdollisuudet ja resurssit paljastetaan ja hyödynnetään;
  4. suhtautuu myönteisesti paikallisyhteisöjen omia kehittämishankkeita koskevaan ajatukseen ja vaatii, että jäsenvaltiot toteuttavat tämän ajatuksen ja että ministeriöt ja muut tämän uuden toimintatavan hallinnointiin osallistuvat hallintoyksiköt eivät mitenkään estä sen toteuttamista; korostaa, että hallintomenettelyt eivät saisi olla rasittavia eivätkä aiheuttaa lisäkustannuksia jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille;
  5. kehottaa jäsenvaltioita ja niiden aluehallintoja edistämään osallistavia ja entistä dynaamisempia hallintoja, joiden avulla voidaan toteuttaa yhteisiä aluekehityshankkeita, jotka kattavat kaikki talouden osa-alueet, matkailu mukaan luettuna, ja maatalousalalla elintarviketeollisuuden ja muun kuin elintarviketeollisuuden, kuten alueelliset toimitusketjuhankkeet (lyhyet toimitusketjut, elintarvikeketjut, paikalliset teurastamot, metaanin tuotanto maatalouden biomassahankkeiden avulla, vihreä kemia, biopohjaiset materiaalit jne.), ja joissa painotetaan mikroyrityksiä ja uusien yritysten perustamista siten, että tunnustetaan kunkin alueen yksilöllisyys, joka kytkeytyy kiinteästi niiden perintöön; panee merkille, että nämä hallinnot perustuvat toimijoiden ja rakenteiden välisiin monimutkaisiin kumppanuuksiin ja että niiden työtä voidaan koordinoida alueellista huippuosaamisen merkkiä koskevan ajattelutavan pohjalta; kehottaa siksi jäsenvaltioita luomaan foorumin parhaiden käytänteiden jakamiseksi käyttämällä erityisesti Leader-toimintalinjan maaseudun kehittämisohjelmiin tarjoamia välineitä;
  6. toteaa, että paikallisten toimijoiden tiiviimmällä koordinoinnilla voitaisiin auttaa vahvistamaan maaseudun taloutta erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla alueilla, vuoristoalueet sekä kauimpana sijaitsevat ja syrjäisimmät alueet mukaan luettuina; korostaa, että alueet voisivat hyötyä paremmasta organisoinnista niiden kaikkien (myös piilevien) voimavarojen tarjoamien mahdollisuuksien tunnistamiseksi, niin että niistä koituu etua kaikille keskenään riippuvuus- ja solidaarisuussuhteissa oleville toimijoille (so. niille, jotka toimivat maatalouden, käsityön, matkailun tai kulttuuriperinnön vaalimisen alalla, mukaan luettuina tuottajajärjestöt, yhdistykset, kauppakamarit jne.); huomauttaa, että toimijoiden strategisen lähentämisen tavoitteena on ottaa käyttöön voimavarat alakohtaisia tai yhden teollisuudenalan puitteita laajemman ajattelutavan mukaisesti, ja siirtyä näin toimimaan alueen tasolla, jolloin on mahdollista saada uusia aluekohtaisia tuloja markkinoimalla kunkin alueen erityispiirteitä kuvastavia täydentäviä tuote- ja palvelukokonaisuuksia; täsmentää, että tällä alueellisella hallinnolla on tuettava vahvasti olemassa olevien teollis- ja tekijänoikeuksiin perustuvien laatu- ja laatujärjestelmien kattamien maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden edistämistä koskevan työn kehittämistä ja parantamista; huomauttaa, että samalla kun edistetään laadukkaita palveluja (mikä ei ole saanut virallista eurooppalaista tunnustusta), myös maataloustuotteiden ja -palvelujen keskinäinen edistäminen tehostuu ja kaikki toimijat varmistavat solidaarisella toiminnallaan, että kaikkia niiden oman alueen tuotteita ja palveluja edistetään;
  7. katsoo, että vaikka alueellisten merkkien käytön tarkoituksena on käynnistää alueellista lisäarvoa tuottavia prosesseja, joissa tuotteita ja palveluja pyritään käsittelemään identiteetin ja yhteiskuntavastuun kaltaisista lähtökohdista, jotka ovat osallistavia ja täydentäviä elintarvikkeiden alkuperää koskevia olemassa olevia laatumerkintöjä sekä tuottavat synergiavaikutuksia, tämänkaltaiset laatumerkit menevät pitemmälle siinä, että ne kattavat kaikki asianomaisen alueen tuotteet, tavarat ja palvelut sekä alueella toimivien yritysten, organisaatioiden ja paikallisten toimijoiden käyttämän johtamismallin;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

8. painottaa, että on tarpeen edistää eri alueiden välistä yhdistymistä ja monialaisten kumppanuuksien muodostamista, jotta kyetään vastaamaan kilpailuun; tunnustaa alueellisten, kansallisten ja Euroopan laajuisten yhdistysten kaltaisten edustuselinten roolin alueellisten merkkin ja asianomaisten alueiden näkyvyyden edistämässä ja vahvistamisessa; kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota alueellisia merkkejä koskeviin aloitteisiin unionin alueellisen yhteistyön ja rahoitusaloitteiden mahdollisena yhteisenä aihealueena ja keinona investoida alueen kestäväan dynaamiseen kilpailukykyyn;

9. katsoo, että alueellisen laatumerkin on autettava varjelemaan Euroopan imagoa laadukkaana matkailukohteenä hyödyntäen alueellisen matkailun eri muotoja, kuten maatilamatkailua, maaseutumatkailua, ekomatkailua ja ruokamatkailua, ja teollista, historiallista, luonnon- ja kulttuuriperintöä sekä julkisen liikenteen palveluihin yhdistettäviä pyöräreittejä; korostaa, ettei ole olemassa tiettyyn alueeseen liittyviä palveluja koskevaa eurooppalaista merkkiä, jonka avulla matkailija voisi erottaa laadukkaan matkailutuotteen muista tuotteista; suosittelee tässä yhteydessä, että tuetaan matkailualan laatuun liittyvän dynamiikan kehittämistä, etenkin maaseutumatkailun ja pienyritysten osalta; katsoo, että siten voidaan tarjota vaihtoehto perinteisille aloille, kuten maataloudelle ja karjanhoidolle; katsoo, että tiettyyn paikkaan liittyvän laatumerkin on vastattava tiettyjä laatuvaatimuksia ja siinä on otettava lähtökohtaisesti huomioon jo olemassa olevat merkit, kuten elintarvikkeiden alkuperänimitykset, jotta vältetään mahdolliset sekaannukset EU:n laatumerkittyjen maataloustuotteiden kanssa;

10. katsoo, että EDEN-verkoston (eurooppalaiset matkailun huippukohteet) kaltaisilla aloitteilla edistetään kilpailukykyä, tuetaan kestäväan ja laadukkaan matkailun kehittymistä tietyllä alueella pienten yritysten ja mikroyritysten tarjoamien mahdollisuuksien ansiosta ja tuetaan paikallisten elinten osallistumista, kumppanuuksien perustamista ja alueellisten laatumerkkien luomiseen osallistuvien toimijoiden eriytymistä; kehottaa komissiota sisällyttämään asiaan liittyviin toimenpiteisiin ja ohjelmiin, kuten EDEN-verkostoon ja Calypso-ohjelmaan, maatalousmatkailun erilaiset muodot; korostaa, että maatalousmatkailua on tuettava kohdennetuilla toimenpiteillä ja ohjelmilla;

11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että seuraaviin maaseudun kehittämisen ohjelmiin sisältyy asianmukaisia toimia ja että niihin varataan riittävästi määrärahoja, jotta helpotetaan hyvää hallinnointia ja aluehallintojen kestävää toimintaa laatimalla ja tehostamalla yhteiseen toimintaan perustuvia toimia; tällaisia toimia ovat yhteistyötä koskevat toimet (kestävää tuotantoa koskevat järjestelmät mukaan luettuina), koordinointi, keskinäinen vaihto, verkostot, innovointi, koulutus, tuottajaryhmät, markkinointi, tiedotus ja investoinnit, joista säädetään uusissa maaseudun kehittämistä koskevissa asetuksissa; kehottaa paikallisia toimintaryhmiä tarjoamaan Leader+-ohjelmassa tarvittavaa tukea perustettaessa yhteistyöverkostoja, jotka yhdistävät paikallisia ja alueellisia tuottajia, palvelujen tarjoajia ja kulttuuri-instituutioita, kuten yliopistoja, kirjastoja ja tutkimuskeskuksia, jotta alueiden kulttuuriset ja historialliset näkökohdat voidaan sisällyttää alueellisiin merkkeihin, joiden avulla voidaan luoda kestäviä siteitä koulutuksen, tutkimuksen ja tuotannon välille ja siten myös luoda kestäviä työpaikkoja;

12. katsoo, että kyseisten ohjelmien olisi katettava useita aloja, mutta kuitenkin niin, että maatalouden keskeinen asema säilytetään, ja että kehityssuunnitelmista vastaavien hallintovirkamiesten olisi arvioitava ohjelmat;

13. kehottaa komissiota tukemaan huippuosaamisen merkin käyttöön liittyviä jäsenvaltioiden toimia maaseutualueita koskevien uusien yhteistyömuotojen tunnustamiseksi ja edistämiseksi YMP-uudistukseen sisältyvillä välineillä, kuten Leader-yhteisöaloitteella, teknisen avun ja verkostoitumisen välineillä, eurooppalaisilla innovaatiokumppanuuksilla, eurooppalaisella maaseudun kehittämisen arviointiverkostolla sekä kaikilla muilla tarpeellisiksi katsottavilla välineillä ja keinoilla; katsoo, että näiden uusien eurooppalaisen alueellisen yhteistyön muotojen on perustuttava alueellisten synergiavaikutusten objektiiviseen arviointiin ja siinä on otettava huomioon sosiaalinen, taloudellinen ja ympäristöä koskeva ulottuvuus, alueellista identiteettiä edistävien taloudellisten ja sosiaalisten toimijoiden (matkailualan toimijat mukaan luettuina) monimuotoisuus sekä ne erityistuotteet ja -palvelut, joita kullakin alueella voidaan kehittää, jotta voidaan luoda lisäarvoa ja säilyttää se;

14. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi näissä uusissa alueellisen yhteistyön muodoissa voitava käyttää kaikkia elintarvikkeiden laatua koskevaan politiikkaan liittyviä maaseudun kehittämistoimia erityisesti myynnin lisäämiseksi paikallisilla markkinoilla, lyhyiden toimitusketjujen luomiseksi ja kestävyuden parantamiseksi sekä tuotantomenetelmiä koskevan tietämyksen lisäämiseksi; toteaa, että toimissa on samalla noudatettava täysimääräisesti EU:n säännöksiä eivätkä ne saa vaikuttaa, vaarantaa tai heikentää suojatun alkuperänimityksen (SAN), suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) ja

Tiistai 14. tammikuuta 2014

aidon perinteisen tuotteen (APT) kaltaisia olemassa olevia unionin laatujärjestelmiä; katsoo, että alueellisen huippuosaamisen merkkien käyttö olisi maatalouselintarvikealalla rajattava SAN-, SMM- ja APT-laatujärjestelmien edistämiseen siellä, missä ne ovat käytössä, tai tukemaan niiden käyttöönottoa siellä, missä niitä ei vielä käytetä; kehottaa komissiota, ottaen huomioon elintarvikkeita koskevien merkintöjen ja alueellisten merkkien lisääntymisen Euroopassa, laatimaan luettelon merkeistä, joihin liittyy erityisiä alueellisia piirteitä, jottei laatujärjestelmiin kohdistu kielteisiä vaikutuksia; katsoo, että käsite ”alueellinen merkki” olisi määriteltävä selkeästi ottaen huomioon olemassa olevista laatumerkinnöistä (suojattu alkuperänimitys SAN, tarkistettu alkuperänimitys, suojattu maantieteellinen merkintä SMM) saadut myönteiset kokemukset; katsoo lisäksi, että päällekkäisyyksien välttämiseksi on laadittava yhteisiä strategioita, joiden lähtökohdaksi on otettava EU:n tasolla vahvistettavaan kehykseen perustuva yhteinen lähestymistapa;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-